EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 531 final}
{SWD(2013) 532 final}
{SWD(2013) 536 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund – begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden"[1] har været en vigtig drivkraft i revisionen af EU's luftkvalitetspolitik, særlig med den vægt, det lagde på foranstaltninger til at bekæmpe luftforurening ved kilden.

I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om "Programmet ren luft i Europa"[2] efterlyses handling til bekæmpelse af emissioner af luftforurenende stoffer fra fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mellem 1 og 50 MW (herefter benævnt "mellemstore fyringsanlæg"). Derved fuldendes lovrammerne for fyringssektoren bl.a. med henblik på at øge synergierne mellem politikkerne på områderne luftforurening og klimaændringer.

Mellemstore fyringsanlæg anvendes i en lang række sammenhænge (herunder elproduktion, boligopvarmning og -køling og varme/dampforsyning til industriprocesser osv.) og er en væsentlig kilde til emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler. Der findes ca. 142 986 mellemstore fyringsanlæg i EU.

Forbrænding af brændsel i nye små fyringsanlæg og -apparater kan være omfattet af gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter[3]. Forbrænding af brændsel i store fyringsanlæg kontrolleres i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)[4] siden den 7. januar 2013, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg[5] fortsat anvendes for bestående store fyringsanlæg indtil den 31. december 2015.

Emissioner af luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg er generelt ikke reguleret på EU-plan, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at supplere den eksisterende lovgivning om fyringsanlæg med bestemmelser for denne kategori.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Dette forslag indgår i den nye ramme for indsatsen på luftkvalitetsområdet i EU, som det fremgår af EU's reviderede temastrategi for luftforurening, og det er i overensstemmelse med og understøtter Europa 2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst[6]. Der er lagt vægt på at beskytte SMV'ers interesser i tråd med "tænk småt først"-princippet[7].

---

1 COM(2012) 710 final, [efter vedtagelsen: EUT L ... af ..., s. ...].
2 COM(2013) xxx final.
3 EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.
4 EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.
5 EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.
6 Meddelelse fra Kommissionen "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", KOM(2010) 2020 endelig af 3.3.2010.
7 Meddelelse fra Kommissionen – "Tænk småt først" En "Small Business Act" for Europa, KOM(2008) 394 endelig udg. af 25.6.2008.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Interesserede parter og offentligheden blev hørt i forbindelse med en række formelle og uformelle arrangementer, herunder to online-spørgeskemaer, en eurobarometerundersøgelse og en løbende dialog i forbindelse med multi- og bilaterale møder. Medlemsstaterne blev også hørt på møderne i ekspertgruppen om luftkvalitet. En betydelig del af interessenterne fremhævede betydningen af EU's kildekontrol med henblik på at dele byrden ved forureningsbegrænsningen og udtalte sig til fordel for at begrænse emissioner fra mellemstore fyringsanlæg. De præciserede imidlertid, at der er behov for at begrænse den administrative byrde, som kunne blive uforholdsmæssigt stor både for driftslederne og for de kompetente myndigheder i tilfælde af en "altomfavnende" reguleringsmæssig tilgang. Interessenternes input er taget i betragtning ved udformningen af de forskellige løsningsmodeller, som tilsigter at begrænse emissioner fra mellemstore fyringsanlæg.

En første sonderende offentlig onlinehøring blev gennemført ved udgangen af 2011 med henblik på at udvide informationsgrundlaget for den indledende opstilling af de politiske løsningsmodeller. En internethøring blev gennemført over 12 uger fra den 10. december 2012 på Europa-Kommissionens "Kom til orde i Europa"-webside. Til høringen anvendtes to spørgeskemaer – et kort spørgeskema rettet mod den brede offentlighed og et andet længere og mere udførligt, bl.a. med spørgsmål om kildekontrol, til eksperter og interessenter. I alt 1 934 enkeltpersoner fra den brede offentlighed besvarede spørgeskemaet, og der er modtaget 371 svar fra eksperter og interessenter. Ud af disse er ca. 40 % enige om, at det er nødvendigt at regulere fyringsanlæg under 50 MW-tærsklen, der er fastsat i direktivet om industrielle emissioner (IED) på EU-niveau, opdelt på 20 % fra repræsentanter for erhvervslivet, 43 % fra individuelle eksperter, 48 % fra regeringsrepræsentanter og 55 % fra NGO'er. Repræsentanter for erhvervslivet og regeringerne valgte en enkel reguleringsmæssig tilgang, mens omkring halvdelen af de individuelle eksperter og NGO'er valgte en "altomfavnende" reguleringsmæssig tilgang med EU-dækkende emissionsgrænseværdier.

Alle baggrundsoplysninger foreligger på et websted[8], som specielt handler om dette initiativ.

Resultatet af konsekvensanalysen

Som anført i konsekvensanalysen af revisionen af temastrategien for luftforurening er luftkvalitetspolitikkens overordnede struktur logisk og sammenhængende, men der må i den praktiske gennemførelse sikres en bedre overensstemmelse mellem kildekontrol, emissionslofter og luftkvalitetsnormer for navnlig at sikre, at en lokal opfyldelse af luftkvalitetsnormerne ikke hæmmes af: a) en manglende begrænsning af forurening fra betydelige punktkilder eller fra produkter (f.eks. faktiske emissioner), eller b) høje baggrundskoncentrationer som følge af den samlede emissionsbyrde.

I bestræbelserne på at gøre fremskridt hen imod EU's langsigtede mål (efter 2020) om yderligere at reducere luftforureningens sundhedsvirkninger blev en række politiske løsningsmodeller vurderet for at finde frem til den mest omkostningseffektive pakke af foranstaltninger. Dette omfattede en gennemgang af udvalgte supplerende kildekontrolforanstaltninger på EU-niveau, og en af disse vedrørte emissioner fra mellemstore fyringsanlæg. Resultatet af vurderingen er, at et EU-dækkende instrument til begrænsning af emissionerne fra mellemstore fyringsanlæg vil udbrede de tekniske foranstaltninger, der ifølge tværsektorielle analyser anses for omkostningseffektive, til alle medlemsstater, og

[8] http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

konklusionen blev, at der stilles forslag om en retsakt for at kontrollere sådanne anlægs emissioner på EU-plan.

Blandt de fem overvejede og analyserede politiske løsningsmodeller med henblik på at føre kontrol med emissioner fra mellemstore fyringsanlæg går den foretrukne løsning ud på at fastsætte emissionsgrænseværdier svarende til grænseværdierne i direktiv 2010/75/EU for anlæg mellem 50-100 MW og i en række medlemsstater, og disse suppleres med en række emissionsgrænseværdier, som er fastsat for nye anlæg i den ændrede Gøteborg-protokol[9]. For at begrænse de omkostninger, der er forbundet med nedbringelsen af nitrogenoxider, bør emissionsgrænseværdierne først og fremmest bygge på anvendelsen af primære emissionsbegrænsende foranstaltninger. I tilfælde, hvor luftkvaliteten ikke opfylder EU-normerne, bør medlemsstaterne dog anvende strengere grænser.

Der er indført en række afbødende foranstaltninger for at undgå for store påvirkninger af små og mellemstore virksomheder, der driver størsteparten af de mellemstore fyringsanlæg: driftslederne forpligtes ikke til at opnå tilladelse, men skal underrette om driften af anlægget til de kompetente myndigheder, som står for registreringen. Der anbefales også en faseopdelt gennemførelse for at indrømme bestående anlæg en længere overgangsperiode – længst for de mindste anlæg – hvori de kan bringes i overensstemmelse med grænserne, og det påtænkes at indføre begrænsede eller forenklede overvågnings- og rapporteringsforpligtelser.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Forslaget skal ved fastsættelsen af bestemmelser for mellemstore fyringsanlæg sigte mod at afhjælpe eksisterende mangler i lovgivningen. Der indføres minimumskrav, den administrative byrde holdes på det lavest mulige niveau, og der tages særligt hensyn til SMV'ernes situation.

Nærmere oplysninger om forslagets artikler og bilag følger nedenfor.

I artikel 1 slås det fast, at direktivet har til formål at reducere emissionerne til luften af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler fra mellemstore fyringsanlæg og derved reducere sådanne emissioners potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet.

I artikel 2 fastlægges direktivets anvendelsesområde for at undgå overlapning med direktiv 2009/125/EF eller med kapitel III eller IV i direktiv 2010/75/EU, og visse fyringsanlæg fritages endvidere på grund af deres tekniske egenskaber eller anvendelse i bestemte aktiviteter.

I artikel 3 opstilles definitioner, der gælder for direktivet.

I artikel 4 forpligtes den kompetente myndighed til at registrere mellemstore fyringsanlæg på grundlag af driftslederens underretning. Indholdet af en sådan underretning er nærmere beskrevet i bilag I.

Bestemmelser om emissionsgrænseværdier er fastlagt i artikel 5, og de tilsvarende værdier for bestående og nye anlæg er anført i bilag II. Det foreslås, at emissionsgrænseværdierne gælder for bestående anlæg efter en vis periode efter datoen for anvendelsen af dette direktiv for at afsætte tilstrækkelig tid til at tilpasse anlæggene teknisk til kravene i dette direktiv. Ifølge artikel 5, stk. 4, skal medlemsstaterne indføre strengere emissionsgrænseværdier for

[9] Protokol af 1. december 1999 til De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande med henblik på at nedbringe forsuring, eutrofiering og troposfærisk ozon (1999).

individuelle anlæg i zoner, hvor grænseværdierne for luftkvalitet ikke opfyldes. I bilag III fastsættes referenceværdier til dette formål for at afspejle resultaterne af de mest avancerede disponible teknikker.

Overvågningskrav er fastsat i artikel 6 og bilag IV. Det foreslås at tilpasse dette bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling ved hjælp af delegerede retsakter (se artikel 14 og 15).

I forslagets artikel 7 og 8 fastlægges bestemmelser for at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv. Der indføres bl.a. en bestemmelse om, at driftslederne straks skal indberette en manglende overholdelse til den kompetente myndighed. Medlemsstaterne bør også sørge for, at driftslederen og den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor direktivet ikke overholdes. Desuden stilles der krav om, at medlemsstaterne skal indføre en miljøinspektionsordning for mellemstore fyringsanlæg, der er omfattet af dette direktiv, eller gennemføre andre foranstaltninger til kontrol heraf.

Artikel 9 indeholder bestemmelser om driftslederens og den kompetente myndigheds forpligtelser i forbindelse med ændringer af mellemstore fyringsanlæg.

Artikel 10 omhandler retten til adgang til oplysninger, og til dette formål henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF [10].

I artikel 11 pålægges medlemsstaterne at udpege de kompetente myndigheder, der skal varetage opgaverne i medfør af dette direktiv.

I artikel 12 indføres en rapporteringsmekanisme. Medlemsstaternes første rapport til Kommissionen, der skal aflægges senest den 30. juni 2019, skal indeholde en sammenfatning af data af afgørende betydning for gennemførelsen af dette direktiv, og de næstfølgende rapporter skal indeholde kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv, eventuelle foranstaltninger, der er truffet med henblik på at verificere, at driften af mellemstore fyringsanlæg er i overensstemmelse med dette direktiv, og i givet fald trufne håndhævelsesforanstaltninger i den forbindelse. I artikel 13 fastsættes ligeledes Kommissionens rapporteringspligt.

I artikel 14 fastsættes den gældende delegationsprocedure med henblik på at tilpasse bilag IV til den videnskabelige og tekniske udvikling ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13.

I artikel 15, 16 og 17 fastsættes der bestemmelser om henholdsvis sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af forslaget, om gennemførelse senest den xx.xx.xxxx af forslaget i medlemsstaternes nationale lovgivning og om dets ikrafttræden.

Bilag I indeholder en liste over de oplysninger, som driftslederen skal underrette den kompetente myndighed om.

I bilag II fastlægges de emissionsgrænseværdier, der gælder for bestående og nye fyringsanlæg, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, henholdsvis artikel 5, stk. 3.

I bilag III fastsættes referenceværdier for anvendelsen af strengere emissionsgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

Bilag IV indeholder nærmere krav angående overvågningen af emissionerne.

Forklarende dokumentation

Kommissionen finder, at der er behov for vejledningsdokumenter med henblik på at forbedre kvaliteten af oplysninger om direktivets gennemførelse i national ret, af følgende årsager:

[10] EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Det er afgørende, at direktivet gennemføres fuldstændigt og korrekt, for at garantere, at målene (dvs. beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet) nås. Da nogle medlemsstater i forvejen regulerer emissioner af luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg, vil gennemførelsen af dette direktiv sandsynligvis ikke bestå af en enkelt retsakt, men snarere af forskellige ændringer eller nye forslag på relevante områder. Dertil kommer, at gennemførelsen af direktivet ofte er stærkt decentraliseret, da det er regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af direktivet og i visse medlemsstater endda for gennemførelsen af direktivet i national ret.

Disse faktorer vil sandsynligvis øge risikoen for ukorrekt gennemførelse og anvendelse af direktivet og komplicere Kommissionens opgave med at overvåge anvendelsen af EU-lovgivningen. Klar information om gennemførelsen i national ret af direktivet vil medvirke til at sikre, at den nationale lovgivning er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Kravet om at forelægge forklarende dokumentation kan indebære en ekstra byrde for de medlemsstater, der ikke under alle omstændigheder forelægger denne slags dokumentation. Imidlertid er forklarende dokumentation nødvendig for at muliggøre en reel kontrol af, om direktivet er fuldstændigt og korrekt gennemført, hvilket er afgørende af ovennævnte årsager, og det er ikke muligt at sikre en effektiv kontrol ved hjælp af foranstaltninger, der er mindre byrdefulde. Desuden kan de forklarende dokumenter bidrage væsentligt til at nedbringe Kommissionens administrative byrde i forbindelse med overvågning af overholdelsen. Uden disse ville Kommissionen få brug for betydelige ressourcer og omfattende kontakt med de nationale myndigheder for at få styr på gennemførelsesmetoderne i alle de forskellige medlemsstater. Derfor er den ekstra byrde, der kan være forbundet med at forelægge forklarende dokumenter, rimelig set i forhold til målet, nemlig at sikre en effektiv gennemførelse og nå direktivets mål fuldt ud.
På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem direktivets bestemmelser og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesretsakter.

Retsgrundlag

Da hovedformålet med direktivet er at beskytte miljøet, jf. artikel 191 i TEUF, er forslaget baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og reguleringsmiddel/-form

Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører under Den Europæiske Unions enekompetence.

Medlemsstaterne kan ikke hver for sig i tilstrækkelig grad nå forslagets mål, som bedre kan nås ved en indsats på EU-plan af følgende grunde:

Emissioner til luft forårsager ofte grænseoverskridende forurening, men emissioner af luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg reguleres p.t. ikke generelt på EU-plan. Forslagets hovedsigte er at fastsætte emissionsgrænseværdier for at føre kontrol med emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler til luften fra mellemstore fyringsanlæg i form af mindstenormer for beskyttelse af miljøet og alle borgere i EU.

Alle medlemsstater må derfor træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde minimumskravene. Uensartede nationale regler kan hæmme økonomiske aktiviteter på tværs af landegrænser. En indsats på EU-niveau er påkrævet og skaber merværdi i forhold til individuelle nationale foranstaltninger.

Forslaget er således i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det valgte retsinstrument er et direktiv, idet der ved forslaget fastlægges overordnede mål og forpligtelser, samtidig med at medlemsstaterne gives tilstrækkeligt spillerum for så vidt angår overholdelsesforanstaltningerne og den nærmere gennemførelse af disse. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

5. YDERLIGE OPLYSNINGER

Forslaget vedrører et emne, der er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og bør derfor også gælde for det.

2013/0442 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[11],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[12],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[13], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse XXX/XXXX[14] (handlingsprogrammet) anerkendes det, at emissioner af forurenende stoffer til luft er reduceret betydeligt i løbet af de sidste årtier, men samtidig er luftforureningen stadig et problem i mange dele af Europa, og unionsborgere udsættes stadig for luftforurenende stoffer, som kunne bringe deres sundhed og trivsel i fare. Ifølge handlingsprogrammet lider økosystemer stadig under de uforholdsmæssigt store tilførsler af kvælstof og svovl i forbindelse med emissioner fra transport, ikke-bæredygtige landbrugsmetoder og elproduktion.

(2) For at sikre et sundt miljø for alle opfordres der i handlingsprogrammet til at supplere lokale foranstaltninger med en egnet politik på både nationalt plan og EU-plan. Der kræves navnlig en styrkelse af bestræbelserne på at opnå fuld overensstemmelse med Unionens luftkvalitetslovgivning og fastlægge strategiske mål og tiltag, som rækker ud over 2020.

(3) Af videnskabelige vurderinger fremgår det, at luftforureningen afkorter unionsborgeres levealder med 8 måneder i gennemsnit.

(4) Emissioner af forurenende stoffer fra forbrænding af brændsel i mellemstore fyringsanlæg reguleres ikke generelt på EU-plan, selv om de i stigende grad bidrager

---

11 EUT C […] af […], s. […].

12 EUT C […] af […], s. […].

13 Europa-Parlamentets holdning af xx.xx.xxxx (EUT C ... af ..., s. ...) og Rådets holdning ved førstebehandlingen af xx.xx.xxxx (EUT C ... af ..., s. ...). Europa-Parlamentets holdning af xx.xx.xxxx (EUT C ... af ..., s. ...) og Rådets afgørelse af xx.xx.xxxx.

14 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af ... om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L ... af ..., s. ...).

til luftforureningen, hvilket især skyldes en øget anvendelse af biomasse som brændsel som følge af klima- og energipolitikken.

(5) Forbrænding af brændsel i små fyringsanlæg og -apparater kan være omfattet af gennemførelsesretsakter til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter[15]. Forbrænding af brændsel i store fyringsanlæg er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU[16] af 7. januar 2013, mens Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF[17] indtil den 31. december 2015 fortsat finder anvendelse for store fyringsanlæg, der er omfattet af artikel 30, stk. 2, i direktiv 2010/75/EU.

(6) I Kommissionens rapport af 17. maj 2013[18] om revisionen i henhold til artikel 30, stk. 9, og artikel 73 i direktiv 2010/75/EU er det konkluderet, at der er påvist et klart potentiale for omkostningseffektiv begrænsning af luftforurenende emissioner i forbindelse med forbrænding af brændsel i mellemstore fyringsanlæg.

(7) Unionens internationale forpligtelser angående luftforurening med henblik på at bekæmpe forsuring, eutrofiering, troposfærisk ozon og partikelemission er aftalt inden for rammerne af Gøteborg-protokollen til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, som blev ændret i 2012 for at stramme op på de nuværende reduktionsforpligtelser for svovldioxid, nitrogenoxider, flygtige organiske forbindelser og ammoniak og desuden indføre nye reduktionsforpligtelser for fine partikler ($PM_{2,5}$), som skal opfyldes fra 2020 og fremefter.

(8) I meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om "Programmet ren luft i Europa"[19] efterlyses en indsats med henblik på at føre kontrol med emissioner af luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg, og derigennem komplettere lovrammen for forbrændingssektoren. Med strategien kompletteres forureningsbekæmpelsesindsatsen frem til 2020, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 21. september 2005 om en temastrategi for luftforurening[20], og der opstilles mål om nedbringelse af virkningerne for perioden frem til 2030. Med opfyldelsen af de strategiske målsætninger for øje bør der fastsættes en dagsorden for reguleringen og herunder foranstaltninger, hvormed der føres kontrol med emissionerne fra mellemstore fyringsanlæg.

(9) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på energirelaterede produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i overensstemmelse med direktiv 2009/125/EF eller kapitel III eller IV i direktiv 2010/75/EU. Visse andre fyringsanlæg bør også undtages fra dette direktivs anvendelsesområde på grundlag af deres tekniske egenskaber eller anvendelse i bestemte aktiviteter.

(10) For at sikre, at der føres kontrol med emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler i luften, bør mellemstore fyringsanlæg kun kunne drives, hvis det som

---

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

17 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1).

18 COM(2013) 286 final.

19 COM(2013) xxx final.

20 KOM(2005) 446 endelig.

minimum er registreret af den kompetente myndighed på grundlag af en underretning fra driftslederen.

(11) I dette direktiv bør der fastsættes emissionsgrænseværdier og krav til overvågning med henblik på at føre kontrol med emissioner til luft fra mellemstore fyringsanlæg.

(12) For at give bestående mellemstore fyringsanlæg den fornødne tid til rent teknisk at tilpasse sig til kravene i dette direktiv bør emissionsgrænseværdierne først finde anvendelse på disse fyringsanlæg efter en fastsat periode efter den dato, fra hvilken dette direktiv finder anvendelse.

(13) I henhold til artikel 193 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) forhindrer dette direktiv ikke medlemsstaterne i at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. med henblik på at opfylde miljøkvalitetsnormer. Blandt andet bør medlemsstaterne i områder, hvor luftkvalitetsgrænseværdierne ikke overholdes, anvende strengere emissionsgrænseværdier, hvilket også vil fremme økoinnovation i Unionen og navnlig lette markedsadgangen for små og mellemstore virksomheder; dette kunne være de referenceværdier, der er fastsat i bilag III til nærværende direktiv.

(14) Medlemsstaterne bør sørge for, at driftsledere af mellemstore fyringsanlæg og den kompetente myndighed begge træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde, hvor direktivet ikke overholdes.

(15) For at begrænse den administrative byrde for små og mellemstore virksomheder, der driver mellemstore fyringsanlæg, bør driftsledernes administrative forpligtelser i henseende til underretning, overvågning og rapportering stå i et rimeligt forhold til formålet, samtidig med at de tillader de kompetente myndigheder at føre effektiv kontrol med overholdelsen.

(16) Af hensyn til overensstemmelsen og sammenhængen i medlemsstaternes oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og for at fremme udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen bør Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur udvikle et elektronisk rapporteringsværktøj, som medlemsstaterne også kan benytte internt til nationale rapporterings- og datastyringsformål.

(17) Med henblik på tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling bør Kommissionen gives delegationsbeføjelse til at vedtage retsakter med henblik på at tilpasse bestemmelserne om overvågning af emissioner, der er fastsat i bilag IV i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(18) Da målet for dette direktiv, dvs. forbedring af miljøkvaliteten og menneskers sundhed, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, Unionen kan træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(19) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende

rettigheder. Dette direktiv søger navnlig at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i chartret.

(20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[21] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Genstand

Ved dette direktiv fastsættes regler om kontrol med mellemstore fyringsanlægs emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler til luften, og derved nedbringes disse emissioner til luften og deres potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Dette direktiv vedrører fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mindst 1 MW og mindre end 50 MW (i det følgende benævnt "mellemstore fyringsanlæg"), uanset brændselstype.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

   a) fyringsanlæg, der er omfattet af kapitel III eller kapitel IV i direktiv 2010/75/EU

   b) energirelaterede produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til direktiv 2009/125/EF, såfremt disse gennemførelsesretsakter indeholder emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer, der er anført i bilag II til dette direktiv

   c) fyringsanlæg, hvori de gasformige forbrændingsprodukter anvendes til direkte opvarmning, tørring eller anden behandling af genstande eller materialer

   d) efterforbrændingsanlæg, som er bestemt til at rense røggasserne fra industriprocesser ved forbrænding, og som ikke drives som uafhængige fyringsanlæg

   e) tekniske anordninger, der anvendes til fremdrift af køretøjer, skibe eller luftfartøjer

   f) forbrændingsanlæg, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009[22], såfremt disse gennemførelsesretsakter indeholder emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer, der er anført i bilag II til dette direktiv

[21] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

[22] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

Artikel 3
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »emission«: udledning i luften af stoffer fra fyringsanlæg

2) »grænseværdier for emission«: den tilladte mængde af et stof i røggas fra et fyringsanlæg, der i et givet tidsrum kan udledes i luften

3) »nitrogenoxider« (NO_x): nitrogenoxid og nitrogendioxid udtrykt som nitrogendioxid (NO_2)

4) »partikler«: partikler af enhver form, struktur og densitet, som under forholdene på prøveudtagningsstedet er dispergeret i gasfasen, som kan opsamles ved filtrering på nærmere fastlagte betingelser efter en repræsentativ prøveudtagning af den gas, der skal analyseres, og som ikke passerer filteret eller forbliver på filteret efter tørring i henhold til nærmere fastlagte betingelser

5) »fyringsanlæg«: en teknisk indretning, hvori brændsel oxyderes med henblik på anvendelse af den således frembragte varme

6) »bestående fyringsanlæg«: et fyringsanlæg, der er sat i drift før [1 år efter gennemførelsesdatoen]

7) »nye fyringsanlæg«: andre fyringsanlæg end bestående fyringsanlæg;

8) »motor«: en gasmotor, dieselmotor eller dual-fuel-motor

9) »gasmotor«: en forbrændingsmotor, som fungerer efter Ottoprincippet, og som anvender elektrisk tænding til forbrænding af brændstof

10) »dieselmotor«: en forbrændingsmotor, der fungerer efter dieselprincippet, og som anvender kompressionstænding til forbrænding af brændstof

11) »dual-fuel-motor«: en forbrændingsmotor, som anvender kompressionstænding og fungerer efter dieselprincippet ved forbrænding af flydende brændstoffer og efter Ottoprincippet ved forbrænding af gas

12) »gasturbine«: en roterende maskine, der omdanner termisk energi til mekanisk arbejde, og som hovedsagelig består af en kompressor, en termisk anordning, hvori brændslet oxyderes med henblik på at opvarme arbejdsvæsken, og en turbine; dette omfatter både gasturbiner med åbent kredsløb, kombinerede gas- og dampturbiner og gasturbiner i fuld kraftvarmedrift, alle med eller uden supplerende indfyring

13) »brændsel«: ethvert fast, flydende eller gasformigt brændbart stof

14) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

15) »biomasse«: ethvert af følgende produkter:

    a) produkter bestående af vegetabilsk materiale fra landbrug eller skovbrug, der kan anvendes som brændsel for at udnytte energiindholdet

    b) følgende affald:

        a) vegetabilsk affald fra landbrug og skovbrug

        b) vegetabilsk affald fra levnedsmiddelindustrien, hvis forbrændingsvarmen udnyttes

c) fiberholdigt vegetabilsk affald fra fremstilling af jomfrupulp og fremstilling af papir fra pulp, hvis det medforbrændes på produktionsstedet, og forbrændingsvarmen udnyttes

d) korkaffald

e) træaffald undtagen træaffald, der kan indeholde halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller overfladebehandling herunder navnlig sådant træaffald fra bygge- og nedrivningsaffald

16) »driftstimer«: det tidsrum udtrykt i timer, hvor fyringsanlægget udleder emissioner til luft

17) »driftsleder«: den fysiske eller juridiske person, der driver eller kontrollerer fyringsanlægget, eller som efter national lov har fået overdraget den økonomiske beslutningsmyndighed med hensyn til anlæggets tekniske drift

18) »grænseværdi«: et niveau, som fastsættes på et videnskabeligt grundlag med henblik på at undgå, forebygge eller mindske skadevirkninger på menneskers sundhed og/eller miljøet generelt, som skal nås inden for en given frist, og som ikke må overskrides, når det er nået, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF[23]

19) »zone«: en del af en medlemsstats område, som den pågældende medlemsstat har afgrænset med henblik på vurdering og styring af luftkvalitet, jf. direktiv 2008/50/EF.

Artikel 4
Registrering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at mellemstore fyringsanlæg kun drives, hvis de er registreret af den kompetente myndighed.

2. Ved registreringsproceduren skal den kompetente myndighed som minimum underrettes af driftslederen om, at denne driver eller har til hensigt at drive et mellemstort fyringsanlæg.

3. For hvert mellemstort fyringsanlæg skal driftslederens underretning som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag I.

4. Den kompetente myndighed skal registrere det mellemstore fyringsanlæg inden en måned efter driftslederens underretning og oplyse driftslederen herom.

5. Bestående mellemstore fyringsanlæg undtages fra underretningspligten, der er omhandlet i stk. 2, forudsat at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder.

   De pågældende fyringsanlæg skal være registreret senest den [tretten måneder efter gennemførelsesdatoen].

6. De kompetente myndigheders register skal som minimum for hvert mellemstort fyringsanlæg omfatte de oplysninger, der er omhandlet i bilag I, samt i givet fald oplysninger, der er indhentet gennem kontrol af overvågningsresultater eller anden kontrol af overholdelsen, der er omhandlet i artikel 7 og 8.

[23] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

Artikel 5
Emissionsgrænseværdier

1. Uden at dette berører bestemmelserne i kapitel II i direktiv 2010/75/EU, finder de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag II, anvendelse for individuelle mellemstore fyringsanlæg, hvor dette er relevant.

2. Fra den 1. januar 2025 må emissioner til luft af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler fra bestående mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 5 MW ikke overskride de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i del 1 i bilag II.

   Fra den 1. januar 2030 må emissioner til luft af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler fra bestående mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på 5 MW eller derunder ikke overskride de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i del 1 i bilag II.

   Medlemsstaterne kan undtage bestående mellemstore fyringsanlæg, som ikke er i drift i mere end 500 driftstimer om året, fra at skulle overholde de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 1 i bilag II. I dette tilfælde anvendes en emissionsgrænseværdi for partikler på 200 mg/Nm^3 for anlæg, som fyrer med fast brændsel.

3. Fra [1 år efter gennemførelsesdatoen] må emissioner til luft af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler fra nye mellemstore fyringsanlæg ikke overskride de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i del 2 i bilag II.

   Medlemsstaterne kan undtage nye mellemstore fyringsanlæg, som ikke er i drift i mere end 500 driftstimer om året, fra at skulle overholde de emissionsgrænseværdier, der er anført i del 2 i bilag II. I dette tilfælde anvendes en emissionsgrænseværdi for partikler på 100 mg/Nm^3 for anlæg, som fyrer med fast brændsel.

4. I zoner, hvor EU's grænseværdier for luftkvalitet, der er fastlagt i direktiv 2008/50/EF, overskrides, anvender medlemsstaterne emissionsgrænseværdier baseret på referenceværdier, der er fastsat i bilag III, eller strengere værdier, der er fastsat af medlemsstaterne, for individuelle mellemstore fyringsanlæg i disse zoner, medmindre det over for Kommissionen godtgøres, at anvendelsen af sådanne emissionsgrænseværdier ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger, og at andre foranstaltninger, hvormed det sikres, at luftkvaliteten overholder grænseværdierne, er medtaget i de luftkvalitetsplaner, som kræves i artikel 23 i direktiv 2008/50/EF.

5. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger med medlemsstaterne om referenceværdier for strengere emissionsgrænseværdier, der er omhandlet i stk. 4.

6. Den kompetente myndighed kan i op til seks måneder dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier for svovldioxid for et mellemstort fyringsanlæg, der normalt anvender svovlfattigt brændsel, når driftslederen ikke kan overholde disse grænseværdier på grund af en forsyningsafbrydelse, der skyldes alvorlig knaphed på svovlfattigt brændsel.

   Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om dispensationer efter første afsnit.

7. Den kompetente myndighed kan dispensere fra pligten til at overholde de i stk. 2 og 3 omhandlede emissionsgrænseværdier i tilfælde, hvor et mellemstort fyringsanlæg, der normalt anvender gasformigt brændsel undtagelsesvis må anvende

andet brændsel på grund af en pludselig afbrydelse i gasforsyningen og derfor ellers ville være nødt til at installere sekundært emissionsbegrænsende udstyr. Denne dispensation kan gives i en periode, der ikke må overstige 10 dage, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at en længere periode er berettiget.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver dispensation som omhandlet i første afsnit.

8. Benytter et mellemstort fyringsanlæg to eller flere brændselstyper samtidig, beregnes emissionsgrænseværdien for hvert forurenende stof efter følgende trin:

a) som udgangspunkt benyttes den emissionsgrænseværdi for hver brændselstype, der er fastsat i bilag II

b) den brændselstypevægtede emissionsgrænseværdi bestemmes ved at gange hver af de i litra a) omhandlede emissionsgrænseværdier med den indfyrede termiske effekt for hver brændselstype og dividere resultatet af hver multiplikation med summen af bidragene til den indfyrede termiske effekt for samtlige brændselstyper

c) de brændselstypevægtede emissionsgrænseværdier lægges sammen.

Artikel 6

Overvågning af emissioner og det emissionsbegrænsende udstyrs drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at driftslederne som minimum overvåger emissionerne i overensstemmelse med bilag IV.

2. For mellemstore fyringsanlæg, der anvender flere brændselstyper, foretages overvågningen af emissioner ved forbrændingen af det brændsel eller den brændselssammensætning, der forventes at medføre det højeste emissionsniveau, og i en periode svarende til normale driftsbetingelser.

3. Alle overvågningsresultater skal registreres, bearbejdes og forelægges på en sådan måde, at den kompetente myndighed kan kontrollere overholdelsen af emissionsgrænseværdierne.

4. For mellemstore fyringsanlæg, der anvender sekundært emissionsbegrænsende udstyr med henblik på at opfylde emissionsgrænseværdierne, overvåges det pågældende udstyrs effektive drift løbende, og resultaterne heraf registreres.

Artikel 7

Kontrol af overholdelsen

1. Medlemsstaterne indfører en miljøinspektionsordning for mellemstore fyringsanlæg eller gennemfører andre foranstaltninger med henblik på at kontrollere, at kravene i dette direktiv overholdes.

2. Mellemstore fyringsanlægs driftsledere yder den kompetente myndigheds repræsentanter al fornøden bistand, så de kan gennemføre eventuelle inspektioner og besøg på anlægget, udtage prøver og indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med dette direktiv.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at perioder med opstart og nedlukning af mellemstore fyringsanlæg og eventuelle driftsforstyrrelser holdes så kort som muligt. I tilfælde af en driftsforstyrrelse eller et svigt i det

sekundære emissionsbegrænsende udstyr, underretter driftslederen straks den kompetente myndighed.

4. I tilfælde af manglende overholdelse sikrer medlemsstaterne:

a) at driftslederen straks underretter den kompetente myndighed

b) at driftslederen straks træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene hurtigst muligt atter overholdes

c) at den kompetente myndighed pålægger driftslederen at træffe alle relevante supplerende foranstaltninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige, for at genetablere overholdelsen.

Er det ikke muligt at genetablere overholdelsen, skal den kompetente myndighed suspendere driften af anlægget og tilbagekalde registreringen heraf.

Artikel 8
Verifikation af overvågningsresultater

1. Medlemsstaterne sikrer, at ingen gyldig værdi af de emissioner, som overvåges i overensstemmelse med bilag IV, overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag II.

2. Mellemstore fyringsanlægs driftsledere skal opbevare følgende:

a) med forbehold af artikel 4, stk. 5, et bevis for, at den kompetente myndighed er underrettet

b) den kompetente myndigheds registreringsbevis

c) overvågningsresultaterne som omhandlet i artikel 6, stk. 3 og 4

d) i givet fald en fortegnelse over driftstimer som omhandlet i artikel 5, stk. 2, andet afsnit

e) en fortegnelse over de brændsler, der anvendes i anlægget, og eventuelle driftsforstyrrelser eller svigt i det sekundære emissionsbegrænsende udstyr.

3. Dataene, der er omhandlet i stk. 2, opbevares mindst i en periode på ti år

4. Data, der er anført i stk. 2, skal efter anmodning stilles til rådighed for den kompetente myndighed med henblik på at kontrollere overholdelsen af kravene i dette direktiv.

Artikel 9
Ændringer af mellemstore fyringsanlæg

1. Driftslederen underretter den kompetente myndighed, hvis det mellemstore fyringsanlæg påtænkes ændret på en måde, som vil berøre de pågældende emissionsgrænseværdier. En sådan underretning afgives mindst én måned, før ændringen foretages.

2. Når den kompetente myndighed modtager en underretning fra driftslederen i overensstemmelse med stk. 1, registrerer den sådanne ændringer inden for en måned.

Artikel 10
Adgang til information

Uden at dette berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF[24], skal den kompetente myndighed stille registeret over mellemstore fyringsanlæg til rådighed for offentligheden, herunder via internettet.

Artikel 11
Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal varetage opgaverne i medfør af dette direktiv.

Artikel 12
Rapportering

1. Medlemsstaterne forelægger senest [2 år efter gennemførelsesdatoen] Kommissionen et sammendrag af de data, der er anført i bilag I, med et overslag over de samlede årlige emissioner af svovldioxid, nitrogenoxider og partikler fra disse anlæg, inddelt efter brændstoftype og kapacitetsklasse.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en anden og en tredje rapport med en ajourføring af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, senest henholdsvis den 1. oktober 2026 og den 1. oktober 2031.

   Rapporterne, der udarbejdes i henhold til første afsnit, skal indeholde kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv og eventuelle foranstaltninger, der er truffet med henblik på at verificere, at driften af mellemstore fyringsanlæg er i overensstemmelse med dette direktiv og eventuelle håndhævelsesforanstaltninger i den forbindelse.

3. I forbindelse med den rapportering, der er omhandlet i stk. 1 og 2, stiller Kommissionen et elektronisk rapporteringsværktøj til rådighed for medlemsstaterne.

4. Senest 12 måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter i overensstemmelse med stk. 1 og 2, og under hensyntagen til oplysningerne i henhold til artikel 5, stk. 6 og 7, og artikel 10, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfattende rapport.

5. I Kommissionens anden sammenfattende rapport undersøges gennemførelsen af dette direktiv navnlig med hensyn til behovet for at etablere referenceværdierne i bilag III som EU-dækkende emissionsgrænseværdier, og den ledsages om fornødent af et forslag til retsakt.

6. I forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til stk. 3 til 5 bistås Kommissionen af Det Europæiske Miljøagentur.

Artikel 13
Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på tilpasning af bilag VI til den videnskabelige og tekniske udvikling.

[24] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

Artikel 14
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra [ikrafttrædelsesdatoen]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15
Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [gennemførelsesdatoen] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 16
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [1,5 år efter ikrafttrædelsen]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

   Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 18
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*